

گزارش «ایران» از مسئولیت‌های آموزشی سنگینی که بردوش والدین می‌افتد

خرده‌فرمایشات مدارس بردوش مادران

گزارش خبری

غزل رضایی ثانی

خبرنگار

مادران این روزها بیش از فرزندانشان و حتی معلمان درگیر درس و مشق‌های دانش‌آموزان هستند. والدین بویژه مادران با هر فرزند خود پایه‌های تحصیلی را طی می‌کنند و به مقاطع بالاتر می‌روند. یک زمانی والدین جزئی‌نیت‌نام و دریافت کارنامه، نقش چندانی در تحصیل فرزند خود نداشتند اما امروزه اغلب کودکان نمی‌توانند بدون کمک و همکاری والدین تکالیف خود را انجام دهند. شاید یک وجه آن افزایش میزان سواد و تحصیلات والدین باشد که همین امر موجب شده اغلب معلمان روی کمک والدین حساب کنند و والدین بیش از گذشته در سوادآموزی دانش‌آموزان نقش داشته باشند. این نقش اما حالا بیش از حد لازم است. سؤال این است که چرا والدین تا این حد درگیر تکالیف درسی شده‌اند و اصلاً چرا باید همراه دانش‌آموز دیپلم بگیرند؟

مادری که یک فرزند پسر در مقطع سوم ابتدایی دارد در گفت‌وگو با «ایران» بیان کرد: تمام فعالیت‌هایی که دانش‌آموز انجام می‌دهد به معلم او بستگی دارد. من سال گذشته با معلم فرزندم چالش‌های بسیاری در خصوص انبوهی از تکالیف داشتم. وضعیت به شکلی بود که بسیاری از مادران همواره در حال حل کردن تمرین، مشق نوشتن و درست کردن کاردستی بودند. مادران هم به خاطر اینکه فرزندشان بهترین باشد خودشان تمرین‌ها را حل می‌کردند و این موجب می‌شد دانش‌آموز در همان درس ضعیف یا شد.

وی اضافه کرد: البته که مدرسه نیز انتظار کارهایی را دارد که در توان دانش‌آموز ابتدایی نیست، مثلاً معلم هنر پسرم شاگردانش خواسته است کلاژ درست کنند. پس از انجام دادن این تمرین، نمونه کارهایی که دانش‌آموزان در گروه گذاشته بودند ساخته دست یک بچه نبود بلکه یک بزرگسال که در واقع همان مادران هستند چنین کارهایی ساخته بودند. این موضوع حتی در تمرین‌های ریاضی بچه‌ها وجود دارد، مثلاً آن‌طور که معلم فرزندم می‌گوید، گاهی تمرین‌های حل شده در کتاب و دفتر دانش‌آموزان همگی تمیز و درست است، اما وقتی از دانش‌آموز خواسته می‌شود تمرینی را در کلاس درس انجام دهد، او همه عددها را بالا و پایین و اشتباه می‌نویسد. درواقع همکاری بیش از حد والدین با دانش‌آموز موجب ضعیف شدن آنها می‌شود. حتی در آموزش‌های مجازی نیز نقش مادران کاملاً مشخص است، عموماً صدای مادران در کلاس‌های درس که به فرزند خود قلب می‌رسانند شنیده می‌شود و انگار عرصه رقابت تحصیلی بین مادران است نه دانش‌آموزان.

برش

می‌داد، با انبوهی از فیلم‌های آموزشی منابع آموزش و پرورش، دربارۀ طرح تقلیل معلمان که موجب می‌شود برخی از آنها از مداران برای اداره کلاس‌ها و سایر مسئولیت‌ها استفاده کنند، گفت: بر اساس طرح تقلیل، اگر معلمی بیش از ۲۰ سال سابقه کار معلمی در آموزش و پرورش داشته باشد که البته با احتساب دانشجویی ۲۴ سال می‌شود، این افراد ۴ ساعت تقلیل کار دارند.

معاون وزیر آموزش و پرورش در برنامه‌ریزی برای ایجاد تغییر در طرح تقلیل خبر داد و گفت: ما در حال برنامه‌ریزی هستیم تا ببینیم چه برنامه بهتری می‌توان برای طرح تقلیل داشت. این تقلیل باعث می‌شود به جای چهار روز شش ساعته، معلم در یک روز کاری، چهار ساعت کمتر کار کند. معمولاً در آن یک روز هم کارهای کیفیت بخشی صورت می‌گیرد. مثلاً معلم روی درس قرآن، پرورشی، اردوها و ورزش متمرکز می‌شود. درست نیست که معلمان از والدین بخواهند این روز را مدیریت کنند و به هیچ وجه ما چنین چیزی را تأیید نمی‌کنیم مگر اینکه انجمن اولیا و مربیان بخواهد همکاری کند و به‌عنوان مثال بگوید ما آن روز به مربی پرورشی کمک می‌کنیم تا دانش‌آموزان را به اردو ببرد که این روزها به‌صورت خودجوش است ولی کلاس باید دست معلم باشد.

خود دانش‌آموز باید تکالیف را انجام دهد، نه والدین فرهادی همچنین در واکنش به این موضوع که والدین از این کلاهی دارند که معلمان مسئولیت زیادی از کار خود را بردوش آنان می‌گذارند یعنی وقتی والدین فرزند خود را از مدرسه تحویل می‌گیرند با کوله‌باری از مسئولیت درباره تکالیف و تمرین‌ها مواجه می‌شوند، گفت: این

معاون وزیر آموزش و پرورش در این زمینه که، برآیندها نشان می‌دهد این موضوع خیلی بیش از در جریان گذاشتن والدین است و شرایط به گونه‌ای شده که گاه والدین کاملاً برای آموزش در اختیار فرزندان هستند، گفت: ما تأیید نمی‌کنیم و بدانید که این امر مطلقاً عمومیست ندارد و ممکن است که مورد نادری باشد.

والدین می‌توانند درصورت مواجه شدن با چنین شرایطی، آن را به مدیر مدرسه یا انجمن اولیا و مربیان منتقل کنند. این از آن کارهایی است که در جلسات انجمن اولیا و مربیان حل می‌شود اما موضوع عمومی نیست و ما هم این کار را تأیید نمی‌کنیم.

کلاس بدون معلم نداریم

وی در پاسخ به این سؤال که وزیر آموزش و پرورش

باید مجدداً وارد یک دفتر جداگانه می‌شد. این موضوع برای تمامی درس‌ها وجود داشت و ما مجبور بودیم برای هر کتاب یک دفتر مجزا تهیه کنیم تا تمرین هر کتاب وارد دفتر شود.

ما مدام در حال نوشتن مشق و تمرین

میزان

بودیم. این وضعیت حتی برای درس هنر و نقاشی هم بود، برای برخی تمرین‌ها مانند درس نقاشی، ما حتی مجبور بودیم از دیگران که در این زمینه استعداد دارند کمک بگیریم زیرا نقاشی‌هایی که معلمان از بچه‌ها انتظار داشتند اصلاً در سطح

میزان

معاون وزیر آموزش و پرورش در گفت‌وگو با «ایران» خبر داد برنامه‌ریزی برای ایجاد تغییر در طرح تقلیل

یک مسأله عمومی نیست و ممکن است در موارد نادری وجود داشته باشد که در تعامل بین خانواده و مدرسه ناظم و معاون برای کلاس‌های بدون معلم استفاده می‌کنند، توضیح داد: صحبت وزیر ناظر بر این نبود که کمبود معلم نداریم، بلکه ناظر بر این بود که کلاس‌های خالی نداریم. کلاس‌ها خالی نیست و حتی با معلم حق تدریس یا معاون مدرسه که اضافه می‌شود، بعضاً معلمان به اولیا می‌گویند که نظرتان را درباره درس‌های فرزندانمان بنویسید و این به خاطر مشارکت والدین در تعلیم و تربیت فرزندان است تا از پیشرفت تحصیلی فرزندان فاصله نگیرند. اینگونه نیست که والدین زحمت آموزش را مقبل شوند. در واقع آنها باید از احوال فرزندان‌شان آگاه باشند که آن روز چه تکالیفی برای انجام دادن دارد.

ما تأیید نمی‌کنیم سخنگوی آموزش و پرورش در این زمینه که، برآیندها نشان می‌دهد این موضوع خیلی بیش از در جریان گذاشتن والدین است و شرایط به گونه‌ای شده که گاه والدین کاملاً برای آموزش در اختیار فرزندان هستند، گفت: ما تأیید نمی‌کنیم و بدانید که این امر مطلقاً عمومیست ندارد و ممکن است که مورد نادری باشد.

والدین می‌توانند درصورت مواجه شدن با چنین شرایطی، آن را به مدیر مدرسه یا انجمن اولیا و مربیان منتقل کنند. این از آن کارهایی است که در جلسات انجمن اولیا و مربیان حل می‌شود اما موضوع عمومی نیست و ما هم این کار را تأیید نمی‌کنیم.

کلاس بدون معلم نداریم

وی در پاسخ به این سؤال که وزیر آموزش و پرورش

رشد مهارت‌های زبانی، شناختی، انضباط و رفتارهای اجتماعی-عاطفی ضروری است، تأثیرات منفی بر مهارت‌های غیرآکادمیک دارد. از سوی دیگر تکالیف زیاد با فعالیت بدنی داخل دارد و با افزایش خطر اضافه وزن همراه است. این تحقیق همچنین نشان می‌دهد که تکالیف درسی زمانی مفید است که حداقل بوده و میزان کم باشد.

نتایج بررسی‌ها و تحقیقات نشان می‌دهد که تکالیف برای دانش‌آموزان دبیرستانی نباید بیش از ۱.۵ تا ۲.۵ ساعت در شبانه روز و برای دانش‌آموزان راهنمایی بیش از یک ساعت در شبانه روز باشد. تکالیف درسی برای دانش‌آموزان دبستانی باید حداقل باشد و با هدف ایجاد مهارت‌های کار مستقل

میزان

رده سنی آنها نبود. معلمان خودشان هم می‌دانند که این سطح تمرین‌های هنری متناسب با سن دانش‌آموزان نیست اما بازم تمرین‌ها را می‌خواستند.

اجرای طرح تقلیل و غیبت معلم یک روز در هر هفته

مسئولیت دیگری که برخی مدارس، با تخطی از قانون بر دوش والدین می‌گذارند، به کارگیری مادران در مدرسه و در برخی از امور کلاس‌های درس است. البته که هر گونه فعالیت والدین در مدرسه به انجمن اولیا و مربیان همان مدرسه بستگی دارد اما نباید یک مادر به جای معلم در کلاس درس مدیریت دانش‌آموزان را به عهده بگیرد. در همین خصوص یکی از والدین که دارای دو فرزند دختر و پسر در مقطع ابتدایی است به «ایران» گفت: پسرم امسال کلاس اول ابتدایی است و اولین تجربه خود از مدرسه را می‌گذراند. معلم دخترم یک خانم جوان، خلاق و با حوصله است، اما معلم پسرم یکی از معلمان قدیمی و با تجربه است. مشکل اینجاست که طبق طرح تقلیل، برای معلمانی که بیش از ۲۴ سال سابقه کار دارند، تسهیلاتی در نظر گرفته شده که یکی از آنها، حضور نیافتن معلم در مدرسه آن هم یک روز در هفته است. گاهی این روز را با دروسی مانند پرورشی یا تربیت بدنی پُر می‌کنند. اما برای این روز حتی معلم ورزش هم نیست. معلم پسر من که بیش از ۲۵ سال سابقه دارد به طور کلی این روز را به مدرسه نمی‌آید و از یکی از مادران می‌خواهد در کلاس درس حضور داشته باشد و کلاس را مدیریت کند!

به همین دلیل کودکان در این روز نه درسی دارند، نه تمرینی و تمام وقت آنها به سر و کله زدن باهم می‌گذرد که حتی ممکن است آسیب جدی ببینند. علم نیز ترجیح می‌دهد از این روز را در آخر هفته استفاده چهارشنبه یا اول هفته یعنی شنبه استفاده کند تا تعطیلات را پشت سر هم بگذراند.

این مادر، خاطر نشان کرد: وقتی دانش‌آموزان از هم در مقطع اول ابتدایی، یک روز کامل رها شوند و از درس‌هایشان دور بمانند درست نیست، زیرا می‌دانیم دروس پایه اول بسیار مهم و اساسی است و دانش‌آموز ابتدایی باید از همان اول پایه‌های درسی قوی داشته باشد تا بتواند در مقاطع بالاتر برسد. در این یک روز که معلم به کلاس درس نمی‌آید، یا یکی از مادران کلاس را اداره می‌کند یا معلم تمرین‌ها و دروسی را در گروه کلاسی شبکه دانش‌آموزی شاد می‌گذارد تا همان روز مسأله را حل کنند. با این‌شده، عملاً این دانش‌آموزان سه روز هفته به حال خودشان رها می‌شوند.

وی گفت: اگر آموزش و پرورش می‌خواهد پایه دانش‌آموزان قوی شود باید از معلمان تازه نفس استفاده کند و معلمان که طرح انجام دارند بهتر است در مقاطع ابتدایی نباشند زیرا دانش‌آموزان ابتدایی برای یادگیری بهتر نیازمند تمرین و ممارست هستند.

استقلال بیشتر به کودکان در تکمیل تکالیف به مهارت‌های تحصیلی آنها کمک می‌کند. والدین فقط باید زمانی کمک کنند که فرزندشان بخواند و هر زمان که ممکن است، کناره‌گیری کنند. مشارکت بیش از حد والدین، دخالت زیاد و کنترل کننده در انجام تکالیف با عملکرد تحصیلی بدتر همراه است. به فرزندان خود کمک کنید تا روانی برای انجام تکالیف ایجاد کنند و تکالیف خود را به طور مستقل انجام دهند؛ به این صورت که زمان و مکان منظمی برای تکالیف درسی داشته باشند که عاری از حواس‌پرتی باشد، برای انجام تکالیف چالش‌برانگیز، بیشتر تلاش کنند. والدین باید درخصوص تکالیف دشوار این نگاه را در فرزندشان ایجاد کنند که این تألیف فرصتی برای رشد است و اینکه او از پس مسائل دشوار برمی‌آید. این نگرش با موفقیت دانش‌آموزان مرتبط است.

والدین در طول انجام تکالیف باید خونسرد و مثبت‌اندیش باشند. مادری که در حین کمک به انجام تکالیف، احساسات مثبت خود را نشان می‌دهد، انگیزه کودکان را در انجام تکالیف افزایش می‌دهد. تلاش و انجام تکالیف با رشد بیشتر وظیفه‌شناسی در کودکان مرتبط است. درباره هر مشکلی که فرزندان در مورد تکالیف و اهداف یادگیری دارد، با کودک و معلم ارتباط برقرار کنید.

میزان

یکی از والدین:

آن‌طور که معلم فرزندم می‌گوید، گاهی تمرین‌های حل شده دانش‌آموزان همگی تمیز و درست است، اما دانش‌آموز نمی‌تواند همان تمرین را حل کند. درواقع همکاری بیش از حد والدین با دانش‌آموزان موجب ضعیف شدن آنها می‌شود

میزان

مشق تا شب!

نقش والدین حمایت است نه انجام تکالیف

ترجمه

آرزو کهنان

خبرنگار

درباره اینکه آیا والدین می‌توانند در انجام تکالیف فرزندان‌شان به آنها کمک کنند، نظرات متفاوتی وجود دارد، اما نقطه مشترک این نظریات، اهمیت کمک به فرزندان در ابتدای راه آموزش از سوی والدین با هدف ایجاد عادات خوب مطالعه در آنان است.

نکته اینجاست که این کمک‌رسانی باید در حد ایفای نقش حمایتی و یادآوری اهمیت تکالیف مدرسه به دانش‌آموز باشد. به عقیده کارشناسان والدین تنها زمانی موظف به کمک‌رسانی برای انجام تکالیف هستند که فرزندان در انجام تکالیف به مشکل جدی برخورد کرده باشند.

گذاشتن پایه صحیح

این است که بدانید چه زمانی باید دقیقاً وارد عمل شوید. مطمئن شوید که فرزندانتان می‌دانند که اگر مشکلی وجود دارد، در دسترس هستید، اما مهم است که مستقل عمل کنند و شما نقش حمایتی داشته باشید نه اینکه خودتان تکالیف را انجام دهید. تلاش و عزم فرزندان را تشویق کنید نه فقط نصرت آنها را.

۲.۵

ساعت

نتایج بررسی‌ها و تحقیقات نشان می‌دهد که تکالیف برای دانش‌آموزان دبیرستانی نباید بیش از ۱.۵ تا ۲.۵ ساعت در شبانه روز و برای دانش‌آموزان راهنمایی بیش از یک ساعت در شبانه روز باشد

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

مشارکت

بیش از حد والدین، دخالت زیاد و کنترل کننده فرزندان خود کمک کنید تا تکالیفشان را به طور مستقل انجام دهند

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان

میزان